

Ангел Каралийчев

Царят с магарешките уши

Цар Траян имал магарешки

уши, но ги криел под короната си. Никой не знаел, че негово величество е клепоух. След всяко бръснене тоз час влизал царският палач и погубвал злополучния бръснар, за да не разкаже никому за магарешките уши на царя. Два пъти седмично в двореца падали бръснарски глави. Намалял броят на бръснарите в Траяновото царство. Дошъл редът и на едно голобрадо бръснарче. То влязло в двореца разтреперано. Като обръснало царя и видяло ушите, момчето захванало плахо да се озърта. Царят го попитал:

- Ти, момче, имаш ли други братя?
- Нямам – отвърнало бръснарчето, – едничък съм на мама.

– Щом си едничък, ще те пощадя, но ми дай дума, че на никого няма да казваш какво си видял на главата ми. Кажеш ли някому, загубен си!

Момчето се врекло, че ще мълчи, и си отишло. Прибрало се в къщи живо и здраво, но оттогава насетне захванало да линее. Заприличало на суха вейка. Да го духнеш, ще падне. Тайната го мъчела. Затъжила се неговата майка, като го гледала как се топи, и му рекла:

– Кажи ми, сине, каква болка имаш на сърцето си.

– Не мога, майко, ти каза, защото съм дал дума да мълча пред хората. Проговоря ли, свършено е с мене.

Тогава умната майка научила момчето си да иде в гората, да изкопае един дълбок трап, да се наведе и три пъти да изговори онова, що му тежи на сърцето.

Както го научила майката, тъй сторило бръснарчето. Като изкопало трапа, то коленичило и до три пъти извикало:

– Цар Траян има магарешки уши!

– Царските уши са магарешки!

– Нашият цар е клепоух!

И заринало трапа.

Изведнъж му олекнало. Тръгнало си весело към дома.

Минало, що минало, и на мястото, където копало момчето, поникнала свирчовина. Веднъж селските воловарчета видели свирчовината, отсекли си пръчки, направили си свирки и ги надули. Тогава свирките заговорили с човешки гласове:

– Цар Траян има магарешки уши!

– Царските уши са магарешки!

– Нашият цар е клепоух!

Бре! До вечерта новината се разнесла по цялата страна. Узнал самият цар и заповядал да му доведат бръснарчето.

То му разправило какво се е случило. Тогава клепоухият сам си издялал една свирка, надул я, чул думите ѝ, па си рекъл:

– Няма вече полза от криене. И си открил магарешките уши.

Източник: <https://chitanka.info/text/3555-tsarjat-s-magareshkite-ushi>

Изготвил: Гинка Среброва (студент-практикант по проект „Студентски практики“)

Проверил: Диляна Гаджева (ментор по проекта)